

FANTASTICKÉ CESTY

Teo & Leona

Kouzelný náhrdelník

 P R E S S

Teo a Leonie: Kouzelný náhrdelník

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.cpress.cz
www.albatrosmedia.cz

Pascal Conicella
Teo a Leonie: Kouzelný náhrdelník – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2019

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

Kouzelný náhrdelník

Handwritten text in a cursive script, likely a description or story related to the necklace mentioned in the title above.

Budu vám vyprávět příběh, který jsem ještě nikdy nikomu nevyprávěl.

A stejně jako všechny půvabné příběhy i on začíná slovy: „Byl jednou jeden...“

Byl jednou jeden překrásný červený dům se zahradou, v níž rostl ohromný strom, a ten dům stál na břehu jedné z nejhezčích francouzských řek.

Právě tam žila staříčká paní Leonie.

A ta paní měla jedno převeliké tajemství.

Leonie toho za svůj život viděla mnoho, víc než kdo jiný.

Přesto – i když se vám to může zdát zvláštní – ze svého domu, v němž se proháněl průvan a který ukrýval všelijaká tajemství, nikdy nevystrčila paty.

V době odpoledního čaje v něm bývaly slyšet prapodivné hovory, jako kdyby ze starých kufrů odložených na půdě vylezli přívětiví duchové, aby jí dělali společnost.

Ta půda byla na první pohled úplně obyčejná.

Ale když jste se podívali víc zblízka, zjistili jste, že je tam spousta neobyčejných předmětů pocházejících ze všech koutů světa.

Bohužel Leonie už nebyla ve věku, kdy by mohla vyjít nahoru.

Za jasných nocí osvětlených měsícem v úplňku se jí obrovský strom
ze zahrady vkrádal do pokoje.
Konečky větví jí přicházely šimrat sny a oživovat vzpomínky z dětství.

Když byla malá, až do vršku vylézt nemohla, jak byl strom vysoký.
Bavilo ji schovávat se v jeho větvích a trávit celé hodiny v chladivém stínu listů.

Za dlouhých letních dnů roku 1916 Leonie často chodívala s bratříčkem Teem na prostornou půdu, hrála si s ním na cestovatele a objevovala nejrůznější tajemství, která se tam ukrývala. Ačkoli měla kuráž a dobrodružnou povahu, zároveň byla vstřícná a pozorná, stejně jako její maminka.

Nebojácny, zvidaný a lehkovážný Teo si s oblibou sám sebe představoval u řízení tatínkova letadla. Byl to ale trochu bláznivý sen, protože výšek se ve skutečnosti hrozně bál.

Jejich nezbedný a neohrabaný kocourek Stratus se na půdě rázem proměňoval v krále zvířat – nezkrtného, řvoucího lva s vyceněnými tesáky.

Děti si s oblibou vymýšlely příběhy odehrávající se v dalekých královstvích, kde mají krásné zámky a princezny.

„... A taky draky!“ dodával Teo se zasněnýma očima.